

tudatában annak, hogy ha a reábízott társadalom odajut, hogy tartósan nem képes külön szociális munka nélkül fennállani, akkor az elitnek nem a szociális munka állandósítására, szervezésére, kiterjesztésére kell legjobb erőit fordítani, hanem a válság gyökerének a tisztázására és a válság okának a kiküszöbölésére. Ha pedig az derül ki, hogy a válság oka az elit mögött álló értékelési rend megingása s az elit teljesítőképességének a csökkenése, akkor az elitnek nem külön szociális érzék fejlesztésével és hangoztatásával kell szerepének feladását elodáznia, hanem igazi társas érzékkel a társadalmi értékelésnek azokat az új szempontjait kell megkeresnie és elsősorban magára alkalmaznia, melyek megfelelnek a megváltozott társadalmi közmeggyőződésnek, és alkalmasak a közösség megzavart harmóniájának helyreállítására.”⁴⁶

A Szakkollégium tagjai – és reméljük, ez még sokáig így marad – saját közösségükben képesek arra, hogy megéljék a szabadságot, megépítsék poliszuk városfalait, keretet adjanak annak, hogy szabadon cselekedjenek és beszéljenek. Mindezt teszik azért, hogy észben tartsák: a bibói elit szociális érzékének legfontosabb vonása, hogy képes legyen reflektálni az őt körülvevő társadalmi kérdésekre és legjobb tudását a problémák demokratikus, közösségszelvű megoldására fordítsa.

Leányfalu, 1947-48 k. (fotó ifj. Ravasz László)

nekünk Bibó 2022-ben?, in *Bibó István és a 21. század*, szerk. Majtényi László, Eötvös Károly Intézet – Corvina, Budapest, 2022, 205.

⁴⁶ Bibó István: *Elit és szociális érzék*, in *Bibó István összegyűjtött írásai*, szerk. Dénes Iván Zoltán, 1. köt., Kalligram, Budapest, 2016, 106.